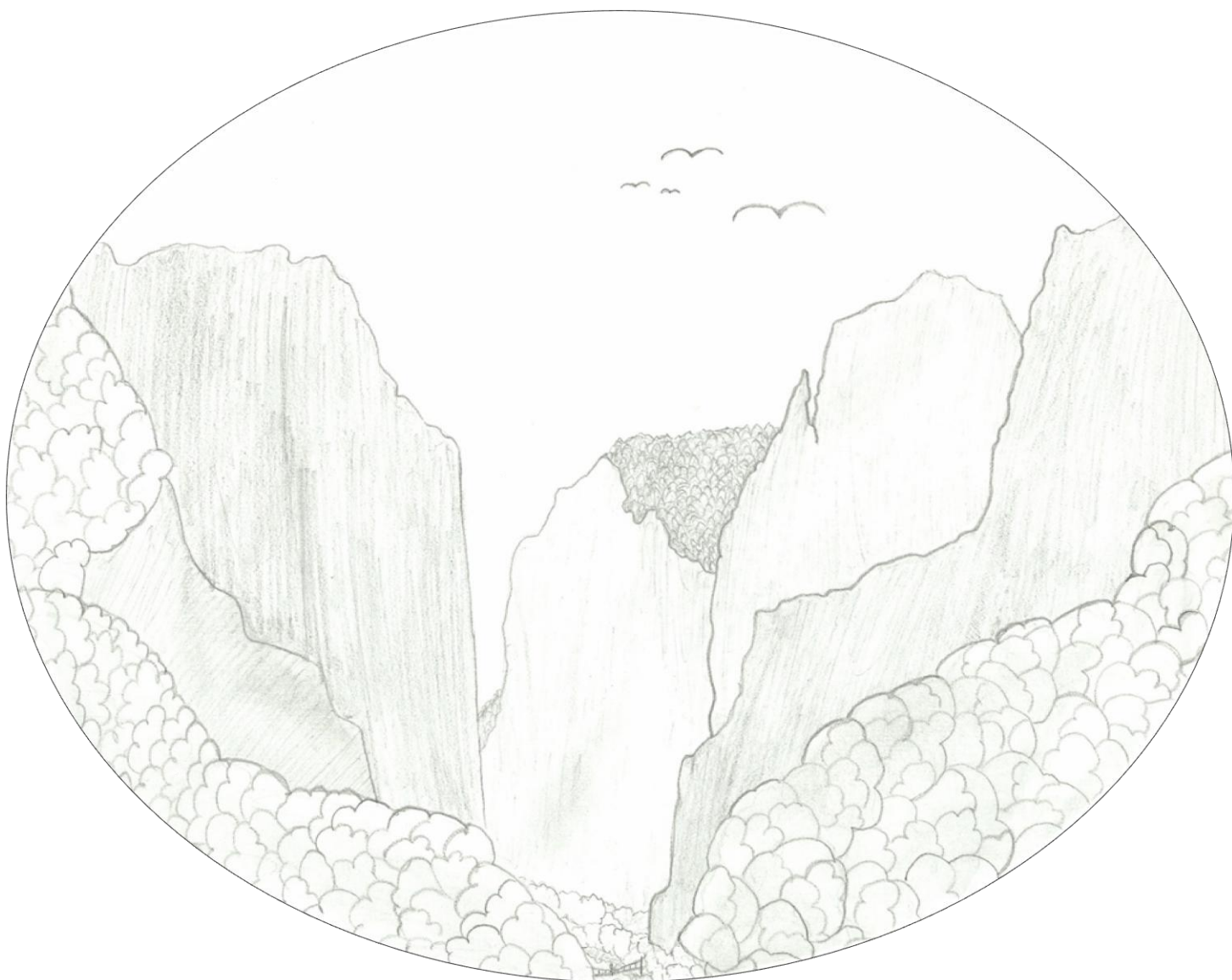


SZEMFÜLES

A PAKSI BEZERÉDJ ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

2017/2018-as tanév I. szám



ERDÉLYBEN JÁRTUNK

A tartalomból:

- A DÖK hírei
- Az őszi eseményei
- Erdély
- Továbbtanulás
- Tudomány és technika
- A kötelezőkről
- Bezerédjs versek
- Sportolóink

Üdvözlét az olvasóknak

Amikor 1988-ban a rajzszakkörön Bencze Barnabás tanár úr a Szemfüles címlapjának terveit mutatta meg nekünk, még nem sejtettem, hogy a következő évben én is ott leszek az újságírók között; ha pedig valaki azt mondta volna, hogy egyszer tanárként részt veszek majd a lap szerkesztésében, bizony elcsodálkoztam volna.

Biztos vagyok benne, hogy a Kernné Magda Irén (nekünk, gyerekeknek Buksi néni) vezette szakköri foglalkozások hangulatát felnőttként sem felejtettük el. A kéthetes zánkai újságíró tábor, a számtalanszor (kézzel) újraírt riportok, a cikkek illusztrálása; a töltött paradicsom legendásan sokszor újragépelt receptje vagy a Mars rejtélye című képregénysorozat emléke ma is bizonyosan mosolyt csal a már középkorú egykori bezerédjs arcára.

Sokat köszönhattünk ennek a szakkörnek, ez az oka a személyes hangvételi bevezetőnek. Bízom benne, hogy a Szemfüles ma, az iskola alapításának 125. évfordulója felé közeledve is számot tart az olvasók érdeklődésére.

Fallerné Krasznavölgyi Eszter, egykori újságíró

Szemfüles - a Paksi Bezerédj Általános Iskola lapja
29. évfolyam
2017/2018-as tanév I. szám
Paks, 2017. december 16.

Az I. lapszámot készítették:
Donkó Kata, Frics Kamilla, Pécsi Nóra, Péri Petra, Balogh Flóra, Farkasdi Flóra, Nényei Nóra,
Szombat Enikő, Farkas Panna, Sztikovics Dorina

A lap címének rajzát Bencze Barnabás készítette.
A lapban közölt képek forrásai: a diáktársak rajzai, fotói; az ESZI képei; internet.

Iskolánk diákönkormányzatának tagjai a 2017/2018-as tanévben

Bóna Kinga 5.a

Szabó Zétény 5.a

Koller Bence 5.b

Weisz Lili 5.b

Forster Bertold 5.c

Lacza Milán 5.b

Gyöngyösi Adél 6.a

Szivós Tamás 6.a

Pécsi Nóra 6.b



Tar Zsófia 6.b

Péri Petra 7.a

Tóth Dániel 7.a

Bálint Barbara 7.b

Szabó Alexandra 7.b

Csire Balázs 8.a

Sáfrány Döme 8.a

Farkas Panna 8.b

Horváth Vanessza 8.b

A tagok szavazatai döntöttek arról, hogy ki legyen az elnök és helyettese. A DÖK elnöke az idei tanévben **Horváth Vanessza**, a helyettes pedig **Péri Petra**.

Megalakult a zöld munkacsoport; és arról is döntést hoztunk, hogy az őszi sulibulinak a témája, amelyre október 26-án került sor, a Halloween legyen. Képes beszámolónkban a buli mellett a papírgyűjtést is felidézzük.

Pécsi Nóra 6.b

A PAPIRGYŰJTÉS VÉGEREDMÉNYE

A Diákönkormányzat szervezésében október 2-án sikeresen lezajlott a hagyományos iskolai papírgyűjtés. Idén az időjárás is kedvezett, biztosan ez is hozzájárult, hogy szép mennyiségű papírt, közel 25 és fél tonnát, egész pontosan **25.400 kg**-ot gyűjtöttetek össze.

Az utolsó helyért idén is nagy küzdelem volt, de a szokásoknak megfelelően az egyik nyolcadikos osztály zárt a sor végén, **1684 kg**-ot gyűjtött a **8. a**. Őket követi a **8. b**, az általuk összegyűjtött papír mennyisége **1774 kg** lett. Hetedik helyen végzett az **5. c** osztály, **2047 kg** zsákmányolásával, szorosan a nyomukban pedig a **7. b**, **2144 kg** papírhulladék összegyűjtésével. Az ötödik helyet szerezte meg az **5. a** osztály, szorgos munkájuk gyümölcse **2162 kg**, negyedik helyen pedig a **6. a** végzett **2423 kg**-mal.

És akkor következzenek a dobogósok:

Tekintélyes mennyiségű, **3954 kg** súlyú papírral, harmadik helyen áll a **7. a** osztály. Második helyen végzett az egyik idei újonc, az **5. b**, **4295 kg**-mal; és szoros küzdelemben, 374 kg különbséggel az idei első helyezett a **6. b** osztály, **4669 kg** papír összegyűjtésével.

Ezzel a mennyiséggel idén majdnem új rekord született, de jövőre mindenki előtt újra adott a lehetőség, akár már ma neki lehet állni a raktározásnak.

Mivel az osztályok létszáma elég különböző, úgy láttuk igazságosnak, ha megnézzük *az egy főre jutó* papírgyűjtés eredményét is. Megállapíthatjuk, hogy idén a **legszorgalmasabb a 7. a** osztály volt, akik fejenként **197 kg** papírt gyűjtöttek. Második helyen áll a **6. b**, fejenként **172 kg**-mal, a dobogó harmadik fokán pedig az **5. b** állhat, **159 kg/fő** teljesítményével.

Minden osztálynak gratulálunk, köszönjük a szorgos munkát. A diákok jutalma idén is az osztálypénzük gyarapodása lesz, amit feltehetően kirándulásra tudnak majd költeni.

Köszönjük a beszámolót és a lebonyolítást Juhász Vera néninek, a diákönkormányzat vezetőjének!



H
A
L
L
O
W
E
E
N



Az őszi megemlékezésekre, október 6-ára és 23-ára a nyolcadikosok készültek műsorokkal iskolánk énekkarának közreműködésével.

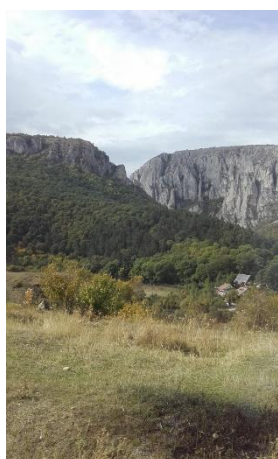




Ismét Erdélyben jártunk

A *Határtalanul* pályázatnak köszönhetően a bezerédjs diákok ebben a tanévben is öt izgalmas napot töltöttek Erdélyben. A sok élmény, a gyönyörű tájak mellett az út nagy nyeresége, hogy összehozta a közösséget – az út során sok új barátság született.

A címlapon Szitkovits Dorina rajzát láthatjátok a Tordai-hasadékról. Az ott tett kirándulás, a Békás-szoros, a Gyilkos-tó, Székelykő; a tordai sóbánya hatalmas termei az óriáskerékkel, Mátyás kolozsvári szobra; Nagyvárad és Csíkszereda, valamint az erdélyi vendéglátók kedvessége, mind felejthetetlenek. De a szavak helyett beszéljenek a fotók!



Mi foglalkoztatja mostanában a nyolcadikosokat? Nem, nem a karácsony...



Novemberben az ESZI-be látogattak el a hatodikosokkal együtt,
ott készültek az alábbi osztályképek:



Eredményes felvétélre készülést kívánunk!

Az élet tíz év múlva

A kérdés, ami minden rokonlátogatáson elhangzik, ami kínosabbnál kínosabb szituációkat okoz:

- Mi leszel, ha nagy leszel? Mit kezdesz majd az életben?

A szituáció a következő:

- Édes drága Katácskám, mik a terveid a jövőre nézve? – kérdezi a nagymamám nagy mosollyal az arcán. Na igen...

Aztán következem én:

- Öhm... Hát, én szeretek rajzolni meg írni. Ezzel szeretnék kezdeni valamit – és itt a beszélgetés kifűjt.

Jó, tudom azt, hogy gimibe akarok menni, aztán egyetemre, de menjek abba a gimibe, ahova a tesóm járt, kisebb túlzásokkal az árnyékában éljek? Ő versenyekre járt, díjat nyert, minden tanár szerette. De én más vagyok... Különbözőnk, én nem vagyok olyan közvetlen, mint ő, nem vagyok tehetséges, mint a nővérem. De!

Tegyük fel, felvesznek a gimibe, kijárom az iskolát, mi lesz ezután? Egyetemre megyek, hogy mire? Gőzöm sincs! Talán Budapesten, ami mindig is nagy álmom volt, hogy odaköltözhessek... De milyen egyetem? Valami, ami művészettel foglalkozik... Valahol, ahol érvényesülni tudok. Ahol azt csinálhatom, amit akarok!

Talán most jutottunk el a tíz év múlva. Egyetlen egy dolog van, amiben biztos vagyok! Hogy utazni fogok! Mindenhova elmegyek; nem hiszem, hogy lesz családom, szerintem csak élettársam, és vele utazgatnék. Párizs... Már régi álmom és első úti célom...

Azt szeretném, hogy izgalmas életem legyen, amit nem bánok meg. Rengeteg ember az élete végén arra eszmél fel, hogy nem csinált semmit. És megbánják... Pedig az élet tele van lehetőségekkel! Én ezt a megbánás részt kihagynám és helyette cselekednék. Mindenkinek ezt kéne tennie, mert manapság a legtöbb ember nem is él, csak azt hiszi. Nem attól leszel élő, hogy online vagy, nem az interneten keresztül.

Szóval, ha válaszolnom kéne a kérdésre, hogy mi lesz velem tíz év múlva. Akkor a válaszom az, hogy *élni szeretnék, úgy igazából.*

Hetedikesek az erőműben

2017. október 24-én mi, hetedikesek rendhagyó fizikaórán vettünk részt az atomerőmű múzeumában. Két csoportban néztük meg a kiállítást, és felváltva az érdekes fizikai kísérleteket.

A legjobb a robbanós lufi volt: folyékony nitrogént töltöttek egy lufiba, ezt megtekerték, felrázták. A lufi a kísérletvezető kezében robbant fel.

Később Patrik egy kis tartályból kézi pumpával kiszívta a levegőt - a légnyomás csökkenése miatt teljesen beszívódott a tartály oldala. Először Dávid próbálta az oldalán levő füleknél fogva széthúzni, de nem sikerült. Ekkor Ákossal ketten próbálták, így már ment. A másik csoportban Nikó egyedül is szét tudta húzni.

Érdekes volt az is, amikor a kísérletvezető egy fémlapot helyezett az asztal szélére úgy, hogy az félig lelógott, majd egy nagyméretű újságot simított az asztalon levő felére. Mivel az újság nagyobb volt a fémlapnál, ezért a levegő is több volt felette; ezért aztán, amikor a lelógó felére rácsaptunk, nem lehetett lebillenteni úgy, mint az előtt, hogy az újságot rátettük volna.

Az is jó volt, amikor a felfújtt lufira folyékony nitrogént öntött a bácsi. Ettől a lufi úgy nézett ki, mintha megfagyott volna, és az összes levegő kiment volna belőle. De nem így történt, csak a levegő térfogata csökkent a hideg hatására. Utána, amikor a két keze között felmelegítette, újra visszanyerte az alakját. De azt is bemutatta, hogy ilyenkor, ha nem fújjuk fel a lufit, a hideg miatt össze lehet törni.

Később folyékony nitrogént öntött vízbe, ekkor egyszerre történt forrás, képződött vízpára és jég. Jég a hideg hatására, forrás a nitrogén és a víz kölcsönhatása miatt, a forrástól pedig vízpára alakult ki.

Ezekon kívül kipróbálhattuk az óriás csavarbehajtót, ami 180 kilós csavarhoz való; átmehettünk olyan kapun, ami a radioaktív szennyeződést szűri; játszhattunk különféle gépekkel. A kiállításon az atomerőmű történetével is megismerkedtünk.

Köszönjük Anikó néninek a szervezést, ezt a fizikaórát nem felejtjük el!

(Balogh Flóra, Farkasdi Flóra és Péri Petra élményei)

Csúcstechnika a suliban!



A múlt tanév végén a bezerédjs diákok Juhász Andi néni irányításával próbálhattak ki élesben egy igazi 3D nyomtatót; és ki is nyomtatták az általuk tervezett kulcstartókat. Arról, hogy mit is kell tudni ezekről az eszközökről, Nényei Nóra írt nekünk.

Talán a 21. század legújabb technológiája, ami most kb. ott tart, mint annak idején Edison és a villanykörte. (Amit fel is kapcsolnék, ha elérném, mert sötét van a teremben és így is -7,5-ös a lencse a szemüvegemben!) De nem szpojlerezek semmit, ha elárulom, hogy a 3D nyomtatásról beszélek. Vagyis írok. Mindegy.

Az egész nyomtatás kinyomtatandó modellel kezdődik. Ez elsősorban digitálisan készül, a másik módja szkennelés. A digitális modellek elkészítéséhez egy 3D modellező programra lesz szükség. Csak hogy a legnépszerűbb programokat említsük: *Autodesk Maya*, *Blender*, *ZBrush*, vagy az általam használt *Sculptris*. Ezek a programok képesek obj. kiterjesztésű fájlt exportálni a projektfájlukból, ezt minden nyomtató felismeri.

Szkennelés során egy 3D szkennelőrrel körbejárják az adott tárgyat vagy személyt (utóbbi esetben az illető nem mozdulhat meg a pontosság érdekében), ami egy ugyanilyen fájlt készít.

A modell elkészülte után már csak az anyagot kell kiválasztani. Állítólag fémből is lehet, de én most a műanyagos változattal fogok foglalkozni. A két legnépszerűbb erre használt műanyag a PLA és a legó műanyaga, az ABS. A PLA egyfajta bioműanyag, széles színválasztéka mellett még komposztálni is lehet (csak megfelelő körülmények között, szóval nem fog csak úgy elrohadni ☺), tehát még környezetbarát is.

Ha sikerült döntenie, USB-n vagy gépen keresztül be kell tölteni a modellt, befűzni a műanyag szálát (*képünkön*), és elindítani a folyamatot. A nyomtatófej fokozatosan meg fogja olvasztani a műanyagot, és a nyomtatótálcára építeni a modellt az olvadt, pár másodperc alatt kihűlő műanyagból 2D-s rétegeket egymásra pakolva.

Egyes nyomtatók feje függőlegesen és vízszintesen is képes mozogni, másoké csak vízszintesen, ezeknél a nyomtatóknál minden egyes új réteg felhúzásánál egy kicsit lejjebb süllyed a tálca. Így beszélhetünk „áltálcás” és „mozgótálcás” nyomtatókról. Ha felkeltettem az érdeklődést, akkor itt Magyarországon a Kecskeméti 3D Műhelyben, vagy a Debrecenben megtalálható Amorffactoryban próbálhatjátok ki.



*Ezzel a kérdéssel foglalkoztak a nyolcadikosok egy felvételi feladat kapcsán.
Érdekes írásaikat a tanév során a Szemfüles hasábjain is közöljük.*

Én személy szerint nagyon szeretek olvasni, mégis a kötelező olvasmányokkal mindig megszenvedek. Enne az a fő oka, hogy nem tudnak lekötni. Régies nyelvezet, stílus és más hasonlók... Mégse gondolom, hogy teljesen fölöslegesek lennének. Szerintem érdemes beleolvasni egy-egy ilyen, általában régebbi klasszikusba, hogy ízelítőt kapjunk az adott kor, az adott író stílusából. De nem kellene erőltetni a végigolvasásukat.

Véleményem szerint a legjobb módszer az lenne, ha a tanórán vagy akár házi feladatként részleteket olvasnánk ezekből a regényekből, majd megbeszelnénk az észrevételeinket, összevetnénk a véleményeinket. Ezután az, akit megfogott az adott történet, érdeklődik a folytatás vagy épp az előzmény után, úgyis el fogja olvasni a művet.

Az pedig, hogy újabb, modernebb kötetekre cseréljük le a klasszikus kötelező olvasmányokat, szerintem értelmetlen lenne. Ajánlani a diákoknak érdemes őket, viszont, ha erőltetve van nekik a dolog, akkor nem valószínű, hogy a gyerekek pozitívan és lelkesen fognak hozzáállni, sőt, így akár meg is lehet velük utáltatni az olvasást.

Frics Kamilla 8. a

Szerintem, ha sok időt adnak a kiolvasásukra, semmi gond nincs a kötelező olvasmányokkal. Nekem az olvasónaplós kijegyzetelés tetszik a legjobban. A dolgozatban az a rossz, hogy gyakran apró részletekre kérdez rá, amikre nehéz visszaemlékezni.

A hagyományos kötelező olvasmányokat azért nem érdemes lecserélni, mert néhány háztartásban már megvannak ezek a kötetek, és nem mindenki engedheti meg magának, hogy újakat vásároljon. Mellesleg az olvasmány általában kapcsolódik a tananyaghoz is.

Viszont azért néhány szempontból jobb lenne lecserélni őket. Egyrészt rengeteg olyan könyv van, ami valós események alapján történt, vagy a történetek a diákokkal is előfordulhatnak, így jobban lehet azonosulni a cselekménnyel, le lehet vonni a tanulságot. Másrészt változatosabb lenne a tanmenet.

Takács Gyöngyi 8. a



Frics Kamilla

Jó szívvel ajánljuk figyelmetekbe
iskolatársaitok verseit.

Gesztenye

Három nap múlva december,
De amíg ősz van és november,
Talán még tart a gesztenyeszezon...

Gyerekkorában biztos csinált mindenki gesztenyeembert,
Amennyit csak tudott, minden szemet elemelt,
És elkészítette a gesztenyeemberét.

De a többség a belsejét használta,
És a tüskés a tüskés héjat alig csodálta,
Pedig pont az a legjobb rész.

Ha az én tüskés gesztenyém élne, mivel az anyaga szerves,
Lehetne belőle örökmozgó, aranyos
Tarajos süli.

Aki ha nagy és erős,
Velem egykorú lesz,
Lehetne az én védelmező gesztenyeszörnyem.

Akkora kar- és felsőtesterővel,
Ami egy teherautó-beccsapódást is elnyel,
És fel is borítja.

Nényei Nóra 8. b



Pörgött az agyam, de mindig bíztam benned,
Most már mindketten tudjuk, el kellett menned.
Nem vagyok hibátlan, de mindenem tiéd volt,
Öleltelek, óvtalak, minden dal rólunk szólt.

Nem tudok másra nézni, de most már rád sem.
Én vagyok a hibás?! Pedig te voltál álszent!
Hazudtál a szemembe, hogy minden rendben velem,
Hazudtál mindenről, elvetted az eszem!

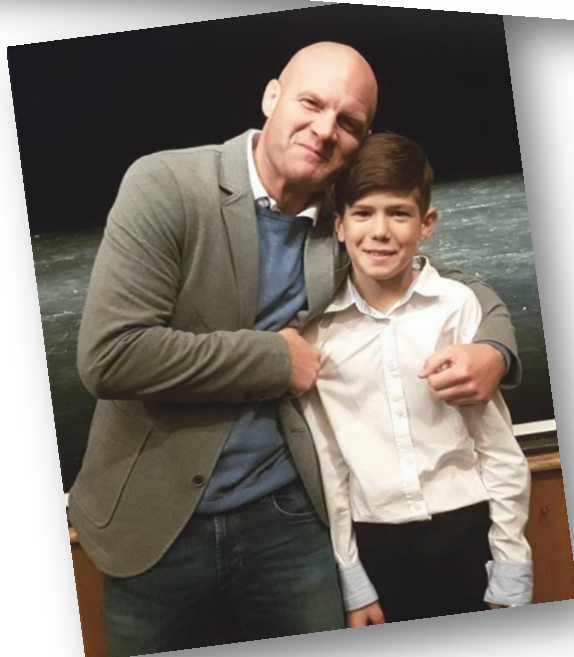
Nem rád vagyok dühös, hanem inkább magamra,
Hogy hagytam, hogy a szívemet szakítsd több darabra.
Ilyenkor csak az fájó, hogy én mindent megtettem,
De tudd, mindenem elvesztettem!

Könnyű azt mondani, hogy fel a fejjel!
Könnyű azt mondani, hogy a múltat engedd el!
Mától végre az új utam keresem,
Mert tudom magamban: Soha többé szerelem!

Szombat Enikő 8. b

Egy tehetséges paksi fiatal: Tóth Barna

Októberben kiválasztották a Tehetséges Paksi Fiatalokért Alapítvány díjazottjait. Örömünkre Tóth Barna, 6. b osztályos tanuló, az Atomerőmű Sportegyesület cselgáncsozója is ebben a díjban részesült. Ez alkalomból riportot készítettünk vele, kérdéseinkre Barni lényegre törően válaszolt.



Mikor kezdted a dzsúdót?

Négyéves koromban.

Sokfelé jártok, külföldre is. Milyen országokban jártál a dzsúdó révén?

Voltam Szlovákiában, Szlovéniában, Romániában, Ausztriában, és nemsokára megyünk Olaszországba (mire ezt olvassátok, már haza is érnek).

Szereted?

Igen.

Hány edzésen van egy héten?

Négy-öt alkalommal edzünk.

Milyen gyakran jársz versenyekre?

Szezontól függően.

Nagyon fárasztó?

Kicsit.

Melyik a te súlycsoportod?

Külföldön 34 kg, Magyarországon a korosztályomban 35 kg, az idősebbeknél 36 kg.

Verseny előtt kell fogyni/hízni?

Nagyon ritkán.

Van visszatérő ellenfeled?

Igen, Bernáth Tamás.

Le szoktad/tudod győzni?

Egyszer legyőzött.

Hány érmed van?

Körülbelül 35.

Hányadik szoktál lenni általában?

Dobogós, vagy ötödik.

Hogyan mentek a versenyekre?

Kisbusszal, a többiekkel.

Van kedvenc kajád?

Mindent szeretek.

Te dzsúdózol egyedül a családban?

Nem, apa és a tesóim is dzsúdóznak.

Milyen öves vagy?

Zöld.

Mikor lesz a következő övvizsgád?

Két év múlva, mert még fiatal vagyok hozzá.

Nem nehéz az iskola és a sport együtt? Mármint a tanulmányi eredményeket nem rontja le?

Szerintem nem.

Köszönjük a riportot, további sikereket kívánunk!

125 éves lesz az iskola!



Találkozzunk 2018. március 24-én!

Nyitott kapukkal várja iskolánk egykori és jelenlegi tanárait, diákjait. Nostalgizálunk együtt, járjuk be újra az iskolát!

15⁰⁰

„Nyitott iskolakapuk” - az iskola megtekintése/bejárása

16⁰⁰

Osztály- és évfolyamtalálkozók

Várjuk az osztályok és évfolyamok képviselőinek a jelentkezését az iskola titkárságán.

Telefon: 75/200-324

18³⁰

Közös vacsora a Halászcárdában

Asztalfoglalás az iskola titkárságán.

Telefon: 75/200-324



A foto forrása: Tolna Megyei Értéktár

Kellemes karácsonyi
ünnepetekt
és
boldog új évet!